

Ellen Laan met haar dochters
Leah (links) en Britt.
Tekst: Esther Smid
Foto (deze en voorkant):
Eline Hensen

De band is sterker geworden

Ellen Laan heeft twee dochters, Leah (21) en Britt (18). Leah studeert toegepaste psychologie en Britt doet dit jaar eindexamen vwo. Ze zijn allebei enorm trots op hun moeder.

Britt herinnert zich nog goed dat haar moeder vertelde dat ze borstkanker had. 'Ik schrok enorm en was bang voor wat komen ging. Mijn moeder huilde niet, ik denk dat het nog niet tot haar doordrong.' Leah beseft pas echt dat haar moeder ziek was toen ze kaal werd. 'In het begin zag je aan de buitenkant helemaal niks. Vlak voor de eerste chemo kocht ik samen met mijn moeder een pruik. Ze kreeg zo'n huidkleurig mutsje op zodat je je eigen haar niet ziet. Zo zou het er dus ongeveer uitzien als ze echt kaal werd. Het was voor ons allebei een emotioneel moment, maar ook mooi dat we dat samen konden delen.'

Hechte band

'Mijn moeder en ik hebben een hechte band', vertelt Britt. 'Ik vertel haar bijna alles en kan haar alles vragen. Ik vond het prettig dat ze open was over haar behandelingen en uitslagen. Ze vroeg ook regelmatig hoe het met mij ging. In het begin kon ik slecht in slaap komen en zat ik vaak te piekeren. Daardoor haalde ik slechte cijfers. Ik kreeg bijles en ging met mijn moeder naar een workshop mindfulness. Dat hielp goed tegen de stress.'

Ook Leah waardeert de eerlijkheid en openheid van haar moeder.

'Ze vertelde altijd duidelijk wat er aan de hand was, daar heb je het allermeeeste aan. Mijn moeder had kaarten gekocht voor een concert van Al Jarreau in Paradiso. Ze wilde ons haar favoriete muziek van vroeger laten horen. Helaas voelde ze zich zo slecht door de chemo dat ze uiteindelijk niet mee kon. Dat vond ik heel zuur voor haar. Niet lang na dat concert is Al Jarreau overleden.'

Uit huis

Na de chemo en de operatie ging Leah op kamers. 'Toen ik eindelijk een kamer had gevonden, was het voor mij belangrijk dat mijn moeder het oké vond dat ik uit huis ging. We hebben de beslissing echt samen genomen. Ik denk dat het voor Britt niet makkelijk was, maar ik woon gelukkig in de buurt, dus we zien elkaar best vaak. Ook gaan we regelmatig met z'n drietjes uit eten.'

'Ik merkte dat Leah iets minder met de ziekte van mijn moeder bezig was, doordat ze er niet meer bovenop zat', zegt Britt.

Anders in het leven

Britt: 'Mijn moeder werkt inmiddels weer heel hard, daar ben ik enorm trots op. Ze probeert daarnaast meer te genieten van de leuke dingen in het leven.'

'Ze is minder bezig met wat andere mensen van haar denken', voegt Leah daar aan toe. 'Maar verder is ze vooral zichzelf gebleven.' Britt is dankbaar dat iedereen in het gezin veel voor elkaar over heeft. 'We zijn door de borstkanker nog hechter geworden. Ik voel me sterk doordat we dit met elkaar hebben doorstaan.' ●